

Sygn. akt III AUa 1377/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Michał Bober
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak SSO del. Monika Popielińska (spr.)
Protokolant:	Lidia Pedynkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek apelacji J. G.

od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 maja 2012 r., sygn. akt IV U 226/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1377/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił wysokość kapitału początkowego dla J. G., który na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 55 146,74zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 9 lat, 4 miesięcy i 28 dni okresów składkowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 63,45%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę 1220,89zł. tj. kwotę bazową obowiązującą na dzień ustalenia kapitału początkowego i wyniosła ona 774,65zł, Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla wnioskodawczynie wyniósł 57,98%. Średnie dalsze życie wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wyniosło 209 miesięcy.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 16.08. (...) do 15.06.1972r., gdyż dokumenty przedłożone na jego potwierdzenie nie spełniają wymogów formalnych- brak czytelnego podpisu osoby upoważnionej do wystawiania dokumentów;

- od 11.09.1990r. do 31.12.1998r., gdyż w tym okresie pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła J. G., która kwestionując jej zasadność wniosła o zaliczenie do podstawy wymiaru kapitału początkowego okresu pracy od 16.08.1971r. do 15.06.1972r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przytaczając argumentację zaprezentowaną jak w zaskarżonej decyzji wniósł o oddalenie odwołania.

Dodatkowo organ rentowy nadmienił, że z kopii umowy załączonej przez wnioskodawczynię wynika, że została zatrudniona na umowę zlecenia jako zlewniarz w (...) Spółdzielni (...) w L.. Nadto organ podniósł, że składając wniosek o rentę w 1990r. podała, że od 29.03.1969r. do 29.03.1972r. pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców, co potwierdziła również oświadczeniem z dnia 20.10.2005r.

Mając na uwadze podniesione okoliczności organ rentowy uznał zaskarżoną decyzję za zasadną.

Sąd Okręgowy we Włocławku Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 29 maja 2012r. wydanym w sprawie IV U 226/12 oddalił odwołanie ubezpieczonej J. G..

Sąd Okręgowy orzekał w oparciu o następujące ustalenia i rozważania :

J. G. urodziła się(...).

W okresie od dnia 29 marca 1967 roku do dnia 29 grudnia 1972 roku pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców położonym w miejscowości L.. Następnie prowadziła własne gospodarstwo rolne.

W dniu 1 sierpnia 1984 roku J. G. urodziła córkę A..

W okresie od dnia 13 kwietnia 1981 roku do dnia 10 września 1990 roku wnioskodawczyni pracowała w Gminnej Spółdzielni (...) w punkcie sprzedaży detalicznej w L..

Od dnia 11 września 1990 roku J. G. pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 23 lutego 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił wysokość kapitału początkowego dla J. G., który na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 55 146,74zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 9 lat, 4 miesięcy i 28 dni okresów składkowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 63,45%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę 1220,89zł. tj. kwotę bazową obowiązującą na dzień ustalenia kapitału początkowego i wyniosła ona 774,65zł, Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31.12.1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla wnioskodawczyni wyniósł 57,98%. Średnie dalsze życie wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wyniosło 209 miesięcy.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów:

- od 16.08. 1971r. do 15.06.1972r., gdyż dokumenty przedłożone na jego potwierdzenie nie spełniają wymogów formalnych- brak czytelnego podpisu osoby upoważnionej do wystawiania dokumentów;

- od 11.09.1990r. do 31.12.1998r., gdyż w tym okresie pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy wskazał, iż stan faktyczny w sprawie ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone przez organ rentowy, albowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności oraz o dokumenty zgromadzone w

aktach osobowych wnioskodawczynie z Gminnej Spółdzielni (...) w M., albowiem nie noszą one jakichkolwiek znamion przerobienia lub skreśleń, które mogłyby rzutować na ocenę jego autentyczności. Na ich podstawie Sąd Okręgowy ustalił w jakim czasookresie i w jakim charakterze była w nim zatrudniona odwołująca.

Przystępując do rozważań dotyczących zaskarżonej decyzji Sąd Okręgowy podkreślił, iż ustawodawca wprowadzając w życie ustawę z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w art. 173 ust. 1 i art. 174 ust. 1 - 3 ustanowił obowiązek ustalenia kapitału początkowego dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek. Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.

W niniejszej sprawie, jak ocenił Sąd Okręgowy, istota problemu sprowadzała się do udzielenia odpowiedzi na pytanie czy do ustalenia wartości kapitału początkowego wnioskodawczynie można uwzględnić okres pracy w (...) Spółdzielni (...) w L.. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 ust. 2 pkt 12 cytowanej ustawy okresami składkowymi są okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

W ocenie Sądu Okręgowego na powyżej postawione pytanie należało udzielić odpowiedzi negatywnej, albowiem J. G. nie udowodniła w jakim czasookresie była zatrudniona we wskazanej Spółdzielni.

Mając na uwadze kwestię udowodnienia zasadności zawartego w odwołaniu wnioskodawczynie stanowiska Sąd Okręgowy zaznaczył, iż sąd w postępowaniu cywilnym orzeka na podstawie zgromadzonego w wyniku inicjatywy stron procesowych materiału dowodowego. Obowiązek udowodnienia okoliczności z których strona wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne wypływa wprost z art. 6 kc. Zgodnie z tym przepisem to na wnioskodawczynie spoczywał ciężar dowodu w zakresie ewentualnego dowodzenia okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w L.. Przenosząc wyrażony w art. 6 k.c., tradycyjnie zaliczany do instytucji prawa materialnego obowiązek dowodzenia powoływanych przez stronę okoliczności na grunt prawnoprocesowy Sąd Okręgowy wskazał, że koresponduje on z wyrażoną w art. 232 kpc zasadą inicjatywy procesowej stron. Zgodnie bowiem z treścią przywołanego przepisu o proceduralnym charakterze strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Literalna wykładnia omawianego przepisu, jak również jednolite poglądy wyrażane przez doktrynę i orzecznictwo nie pozostawiają wątpliwości, że to strony są „gospodarzami” postępowania, a dopuszczenie przez sąd z urzędu dowodu nie wskazanego przez stronę może nastąpić jedynie w wypadkach wyjątkowych i dotyczy sytuacji, w której pomimo aktywności stron w procesie nie jest możliwe wyjaśnienie wszystkich okoliczności koniecznych do rozstrzygnięcia sprawy. W żadnym zaś razie przepis art. 232 kpc nie może być wykorzystywany jako swoista „furtka” do przerzucenia na sąd obowiązków, które ciążyą na stronie i które służą jej interesom. Dla poparcia przedstawionego powyżej stanowiska wskazać należy, że w orzeczeniu z dnia 7 listopada 1997 roku [III CKN 244/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 52] Sąd Najwyższy stwierdził, że możliwość dopuszczenia przez sąd dowodu nie wskazanego przez strony nie oznacza, że sąd obowiązany jest zastąpić

własnym działaniem bezczynność strony, a skorzystanie przez sąd za swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej jest możliwe jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze.

Przenosząc powyższe na stan rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że wnioskodawczyni nie przedłożyła dokumentów, bądź nie zawnioskowała żadnych świadków którzy mogliby potwierdzić podnoszoną okoliczność. Co prawda J. G. przedłożyła do akt umowę zlecenia datowaną na dzień 16 sierpnia 1971 roku na podstawie, której wnioskodawczyni przyjmuje czynności odbioru mleka z terenu wsi L., zaświadczenie o odbyciu przeszkolenia w dniach 13-14 sierpnia i 30 sierpnia 1971 roku wywieść z nich jednakże można jedynie tyle, iż w danym dniu wnioskodawczyni faktycznie podpisała umowę danej treści co w pewnym sensie uzasadniałoby przyjęcie twierdzenia, że od dnia 16 sierpnia 1971 roku odwołująca podjęła pracę w (...) Spółdzielni (...). W ocenie Sądu Okręgowego wynikający jednakże z akt szereg okoliczności stojący w jawnej sprzeczności z podniesioną kwestią nie pozwala na przyjęcie owego twierdzenia za prawdziwe. Podkreślenia bowiem wymaga, że ubiegając się o pracę w życiorysie datowanym na dzień 17 marca 1981 r. wnioskodawczyni wskazała tylko na jeden okres zatrudnienia, mianowicie pracę w Miejskim Szpitalu w T. w charakterze kucharki (okres dwóch lat). Jak sama wskazała od momentu zmiany adresu zamieszkania była na wyłącznym utrzymaniu męża wraz z dwójką dzieci, co zmusiło ją do podjęcia pracy. Mając na uwadze, iż przedmiotowy życiorys został sporządzony w 1981 roku Sąd I Instancji uznał, że wiernie odzwierciedla on ówczesny stan rzeczy. Mało przekonującym jest w ocenie Sądu tłumaczenie wnioskodawczyni, że nie podnosiła ona spornego okresu zatrudnienia w życiorysie, albowiem nie posiadała dokumentacji z Mleczarni. Po pierwsze jak można wyczytać z akt osobowych odwołującej nie było potrzeby przedkładania do życiorysu jakiegokolwiek dokumentacji obrazującej dotychczasowe zatrudnienie. Po drugie z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że chcąc uzyskać zatrudnienie potencjalny pracownik wskazuje całe doświadczenie zawodowe, które może rzutować na ocenę jego przydatności dla zakładu pracy. Co więcej ubiegając się o rentę z tytułu niezdolności do pracy J. G. w kwestionariuszu okresów zatrudnienia wskazywała, że w latach 1971-1981 pracowała w gospodarstwie rolnym, co jak słusznie zauważył organ rentowy potwierdziła również oświadczeniem z dnia 20 października 2005 roku złożonym w toku ubiegania się o emeryturę. Dokonując powyższych ustaleń Sąd Okręgowy miał na uwadze przedłożone do akt zaświadczenie datowane na dzień 13.09.1990 r. jednakże z uwagi na brak podpisu osoby je wystawiającej nie można było uznać przedmiotowego dokumentu za wiarygodne rzeczowe źródło dowodowe.

Konkludując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. G. jako bezzasadne.

Apelację od tego wyroku wywiodła ubezpieczona, zaskarżając wyrok w całości. Wniosła o zaliczenie do okresów składkowych okresu od 16 sierpnia 1971 r. do 15 czerwca 1972 r. z tytułu pracy w Zlewni Mleka w L., kwestionując ustalenia Sądu Okręgowego w tym zakresie. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, iż praca wykonywana była w pełnym wymiarze czasu pracy również w soboty i niedziele, a, składając dokumenty na rentę chorobową nie było koniecznym przedkładanie zaświadczenia o zatrudnieniu. W momencie przejścia ubezpieczonej na emeryturę zakład pracy nie istniał a nie posiadała adresu archiwum Zlewni (...) Spółdzielni (...) w L. w celu wykazania tego okresu. Wskazując na trudną sytuację zdrowotno - życiową wzniosła o uwzględnienie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja ubezpieczonej choć częściowo zasadna, nie zasługuje na uwzględnienie w zakresie skutkujących uchyleciem lub zmianą wyroku Sądu I instancji w kierunku postulowanym przez skarżącą.

Analizując treść środka odwoławczego, wniesionego przez ubezpieczoną Sąd Apelacyjny przyjął, iż sprowadzał się on de facto do podniesienia przez ubezpieczoną zarzutu naruszenie przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego poprzez błędną ocenę materiału dowodowego i w konsekwencji nieprawidłowe przyjęcie, iż ubezpieczona nie wykazała, iż w okresie od 16 sierpnia 1971 r. do 15 czerwca 1972 r. faktycznie pracowała w (...) Spółdzielni (...) w L., przez co nie zostało uwzględnione jej odwołanie od decyzji w przedmiocie ustalenia wysokości kapitału początkowego.

Wobec tak sformułowanego zarzutu Sąd Apelacyjny mając na względzie fakt, iż usytuowanie sądu II instancji jako sądu ad meritum oznacza – w granicach wniesionej apelacji – powinność Sądu rozważenia na nowo całego zebranego w

sprawie materiału dowodowego oraz dokonania jego własnej samodzielnej oceny prawnej, podzielił zarzuty apelacji w zakresie, w jakim ubezpieczona twierdziła, iż stanowisko Sądu Okręgowego co do podstaw odmowy uwzględnienia do stażu ubezpieczeniowego apelującej okresu od 16 sierpnia 1971r. do 15 czerwca 1972r. z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenia w (...) Spółdzielni (...) w L., nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze zgromadzony i oceniony przed Sądem Okręgowym materiał dowodowy, uzupełniony w postępowaniu apelacyjnym o oryginały dokumentów przesłanych przez Archiwum (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W. (koperta k. 84 akt sprawy) związanych z zatrudnieniem ubezpieczonej w (...) Spółdzielni (...) w L., stwierdzać należy, iż Sąd Okręgowy dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem prerogatyw przysługujących mu z mocy przepisu art. 233 § 1 k.p.c. i w konsekwencji bezpodstawnie uznał za niewiarygodne wyjaśnienia ubezpieczonej, iż w okresie od 16 sierpnia 1971r. do 15 czerwca 1972r. pracowała na umowę zlecenia w (...) Spółdzielni (...) w L. konfrontując jej wyjaśnienia co do okoliczności, które legły u podstaw pominięcia tego okresu we wcześniejszych jej oświadczeniach, z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym w sposób dowolny ograniczając się do życiorysu z dnia 17 marca 1981r. oraz kwestionariuszu okresów zatrudnienia dla potrzeb ubiegania się o świadczenie rentowe i emerytalne. Oceniając tok rozumowania Sądu Okręgowego wskazać należy, iż uszło uwadze tegoż Sądu, iż w wyjaśnieniach Archiwum (...) (k. 12 akt sprawy) zawarte jest stwierdzenie, iż zaświadczenie z dnia 13 września 1990r., co prawda nie podpisane a jedynie opatrzone pieczęcią (...) Spółdzielni (...) w L., zawierające dane o okresie i formie zatrudnienia ubezpieczonej w tej spółdzielni, wydane zostało na podstawie zapisów w zbiorze akt osobowych zlewniarzy 1959-1972. Zaświadczenie to (abstrahując od celów, dla jakich zostało przygotowane i czy zostało kiedykolwiek wydane ubezpieczonej), jak wskazało Archiwum, oparte zostało na dokumencie źródłowym będącym w posiadaniu Spółdzielni i jako takie nie może zostać, w ocenie Sądu Apelacyjnego, pominięte. Koreluje ono z pozostałymi dokumentami z okresu zatrudnienia w tej spółdzielni (regulaminem prowadzenia zlewni, umową zlecenia z dnia 16.08.1971r. zaświadczeniem z dnia 30 sierpnia 1971r. o przeszkoleniu) przedłożonymi przez ubezpieczoną. Całość tych dokumentów daje zatem podstawę do ustalenia faktycznego okresu zatrudnienia ubezpieczonej w (...) Spółdzielni (...) w L.. W tym kontekście należy uznać wyjaśnienia ubezpieczonej za wiarygodne tak co do okresu jej współpracy z (...) Spółdzielnią (...) jako zlewniarza na zasadzie umowy zlecenia jak i przyczyn, dla których pomijała ten fakt w późniejszych oświadczeniach. Skoro przy ubieganiu się o świadczenie rentowe w 1990r. w kwestionariuszu dotyczącym okresów zatrudnienia ubezpieczona wskazała okres od 1971r. do 1981r. jako pracy na gospodarstwie rolnym, to wykazała niekwestionowany przez organ rentowy okres ciągłości ubezpieczenia konieczny dla przyznania prawa do renty a okres ten co pokrywa się z wyjaśnieniami ubezpieczonej złożonymi na rozprawie w dniu 29 maja 2012r. (k. 28-28v. akt sprawy) co do faktu rzeczywistej pracy na gospodarstwie i jednoczesnej pracy zlewniarza. Za wiarygodne należy uznać również wyjaśnienia, iż o zaliczenie spornego okresu ubezpieczona wystąpiła wtedy, kiedy pozyskała informację o miejscu przechowywania dokumentacji źródłowej ze zlikwidowanej Spółdzielni.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podniesione przez skarżącą zarzuty naruszenia prawa procesowego, jak również błędy w ustaleniach faktycznych, aczkolwiek zasadne, co zostało wykazane powyżej, nie stanowią jednak uzasadnionego zarzutu, który mógłby skutkować uwzględnieniem wniosków apelacji.

Dla porządku jedynie przypomnieć należy za Sądem Okręgowym, iż kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998 r.

Mając zatem powyższe na uwadze, wskazać należy, iż pomimo faktu, że odmowa uznania przez Sąd Okręgowy okresu zatrudnienia ubezpieczonej na umowę – zlecenia jako zlewniarza w (...) Spółdzielni (...) w L. od 16 sierpnia 1971r. do 15 czerwca 1972r. jako udowodnionego była niezasadna, to wyrok Sąd Okręgowego należy uznać za prawidłowy, choć z innych przyczyn niż zostało to wskazane w uzasadnieniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego samo uznanie okresu zatrudnienia ubezpieczonej jako zlewniarza na umowę zlecenia nie rodzi skutków w sferze ustalenia wysokości kapitału początkowego w świetle dyspozycji art. 174 ust. 2 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Należy bowiem mieć na uwadze treść zapisów § 11 umowy zlecenia z dnia 16 sierpnia 1971r., zgodnie z którym z powyższej umowy nie przysługiwało ubezpieczonej prawo do ubezpieczeń społecznych. Stwierdzić zatem należy, iż w zakresie realizacji przedmiotowej umowy ubezpieczona nie była objęta obowiązkiem ubezpieczeń społecznych, nie zostało także wykazane przez ubezpieczoną, iż zostały od tej umowy opłacone i odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne, zatem okres ten nie może zostać zaliczony do stażu ubezpieczeniowego apelującej i tym samym uwzględniony przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego.

W konsekwencji wyrok Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowy i odpowiadający prawu, co prowadzi do oddalenia apelacji na podstawie art. 385 k.p.c.